Temps Ordinari - Vint-i-dosè diumenge

Per DavidG el dl., 28/08/2023 - 00:00

Jr 20,7-9
Rm 12,1-2)
Mt 16,21-27

Fa anys, quan no hi havia mòbils i jo encara vivia a casa dels pares, vaig rebre una trucada d'un catequista franciscà de la parròquia, on jo també feia catequesi. Sense més preàmbuls, em va deixar anar: "M'han dit que t'has enamorat!". La setmana anterior jo havia compartit amb al grup de joves que entrava al noviciat de la Companyia de Jesús i la notícia ja li havia arribat. Vaig tardar uns instants en vincular l'enamorament, al que es referia el meu interlocutor a la meva decisió, però va ser la vegada on millor vaig entendre que la relació amb Déu era com enamorar-se.

En les lectures d'avui, quan sentim els termes amb que Jeremies s'adreça a Déu, ja se'ns diu que l'experiència d'encontre amb el Senyor pot ser explicada amb la fascinació, la transformació i la novetat que viuen els enamorats: "*M'heu afalagat i m'he deixat seduir... sentia en el meu cor un foc que cremava".* Al igual que el salmista quan confessa obertament: la meva ànima s'ha enamorat de vos. O també Sant Pau quan proposa als cristians de Roma que siguin conscients de l'amor entranyable que Déu ens té.

Però l'enamorament és sempre un lloc de pas. L'enlluernament que, en un moment donat, l'altre pot suscitar en nosaltres ha de travessar el sedàs de la realitat, del quotidià, del dia a dia, on es desveta que l'altre no és tan sols la resposta a les nostres millors expectatives, sinó un misteri sempre per descobrir, sempre per respectar, sempre per estimar. I és aquest el Déu que se'ns dona a conèixer en Jesucrist.

Dues experiències ben fondes, doncs, les que ens proposen viure les escriptures d'avui. En primer lloc, sentir que totes les nostres facultats s'unifiquen i es mobilitzen atretes pel qui ens diu: tu ets ben especial per a mi. I en segon lloc, l'experiència del respecte cap al qui és molt més gran que les nostres expectatives i projectes.

Davant la gràcia de conèixer Déu en aquests dos aspectes, la resposta és -apunta Sant Pau- oferir tot el que som i fem sense emmotllar-nos al mon, sinó a la voluntat de qui tant ens estima. Jeremies afegeix que això no és fàcil, ja que al voltant nostre no s'entén una vida centrada en Déu: "*La paraula del Senyor m'és motiu d'escarnis i burles. Tothom es riu de mi"*. Fins al punt -diu el profeta- que "*estic rendit de tan aguantar i ja no puc més".*

Honestament s'escau la pregunta de si la nostra fe en el Senyor està disposada a sotmetre's a tots aquests embats. De debò ens val la pena? El salmista ve al nostre ajut i ens dona les seves tres raons per a ser fidel al vincle establert amb el Senyor. La primera, "*soc feliç sota les vostres ales"*. La segona, "*us vull beneir amb tota la meva vida"*. La tercera, "*l'amor que em teniu em val més que el viure".* Tres raons com tres horitzons de desig que avui a nosaltres també ens poden mobilitzar.

A l'Evangeli de Mateu, Jesús emplaça els seus deixebles dins aquest escenari on l'amor de Déu condiciona definitivament l'existència. Ell deixa entendre que "*ha d'anar a Jerusalem, ha de partir molt de part dels notables, els grans sacerdots i els mestres de la llei; ha de ser mort i ressuscitarà el tercer dia".* Pere -potser volent ser diplomàtic- nega la profecia del Mestre: De cap manera, això a tu no et passarà. I és que no és fàcil assumir que el seguidors de Crist hauran d'aportar com ell el factor contra-cultural del qui recorda que el Cel no és encara a la terra. Altrament ens estem emmotllant en la inèrcia d'un món que va entrant en carrerons sense sortida.

La reacció de Jesús és de complet rebuig al propòsit de Pere d'aigualir el camí cap a la creu i la resurrecció. En aquest context, son dites unes paraules fonamentals per a nosaltres: les tres condicions al seu seguiment, i que mai acabarem d'entendre del tot, fins que no ens toqui viure-les per necessitat: "*Si algú vol venir amb mi que es negui a ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi".* El moment que estem vivint personalment i comunitària potser ens permet entendre com mai aquestes paraules que volen habitar el nostre cor.

En definitiva, la Paraula de Déu avui és per a nosaltres un itinerari que ens cal recórrer en un moment o altre: el que vivia en la fascinació dels primers encontres amb el Crist. ara és convidat a seguir creixent en la fidelitat, avant-sala de l'amor ple que porta a la pau i l'alegria de l'Evangeli.

Que el Senyor ens ho concedeixi..

ETIQUETES
ENAMORAMENT SEGUIMENT BURLES